

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio XXXVI. Argumentum. In duobus sequentibus casibus duo quærentur, An quis possit baptizare seipsum? & an Patrinus non baptizatus contraht cognitionem spiritualem? Infidelis baptizans eam non ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

15. art. 1. per totum. Emin. Cardin. Capisucchi in *quæst. Theolog. select. quæst. 1. pag. 4. col. 1. & ibi cap. Si quem forte 24. q. 1. cap. Præter. §. Verum. 32. dist. & in cap. Arrianos. 1. q. 1. Barbosa de *Jure Ecclesiast. Univ. lib. 1. cap. 34. num. 32. & Mastrius in Theol. Moral. d. disp. 17. num. 33. ubi subdit, quod hujus liberæ facultatis congruentia est maxima hujus Sacramenti necessitas, ob quam Divina Pietas voluit, ut à quocunque homine in casu necessitatis, validè, & licet conferri posset. Est tamen servandus aliquis ordo personarum in hoc necessitatis casu, pro ministrando Baptismo, videlicet, ut Sacerdos præferatur Diacono, Diaconus Subdiacono, Subdiaconus initiatis minoribus ordinibus; Clerici tonsurato tantum; habens primam tonsuram præferatur laicis, & inter laicos femina non baptizet præsentem viro; nisi ipsa esset magis instructa in hoc ministerio, quam vir. Mastrius d. disp. 17. num. 33. & Layman, d. lib. 5. tract. 2. cap. 7. num. 3. & 4. qui advertunt, esse culpam gravem pervertere dictum ordinem in exclusionem habentium ordines sacros; venialem verò si agatur inter habentes ordines minores, vel inter laicos. Cæterum omnes prædicti in casu necessitatis baptismum privatum dare possunt, non autem solemne; quia si quis non Sacerdos baptizaret cum caeremoniis, & solemni ritu, mortaliter peccaret, & irregularis fieret. cap. 1. de Cleric. non ordin. ministr. & Mastrius d. num. 32. in fine.**

Corollarium loco, hic duo Quæstiones curiosa, unico Verbo veniunt resolvenda. Unum est, an Angelus possit esse minister Sacramenti baptismi? Et affirmativè respondet Bonacina de *Sacr. disp. 2. q. 2. punct. 5. proposit. 2. n. 8. Gobat tract. 1. num. 50. & tract. 2. num. 158. & docet S. Thomas 3. p. q. 64. art. 7. scilicet ex Dei speciali commissione. Quod Angeli baptizaverint, me legisse non memini, sed utique quod ipsi fuerint Patrimi dum de Sacro fonte lavaretur S. Eusebius, qui postea fuit Vercellensis Episcopus, ut scribit S. Antoninus in sua *Historia par. 2. tit. 10. cap. 1. §. 2. At S. Venerandum fuisse baptizatum à Christo Domino diximus supra Decis. XXXIII. num. 8. prout etiam Christum Dominum baptizasse S. Philemonem Martyrem notat ipse Gobat d. tract. 1. num. 158. & P. Bagatta in *Admir. orb. Christ. tom. 2. lib. 3. cap. 1. §. 2. num. 15. ex Surio in ejus vita. Quælitum alterum est, an diabolus possit ministrare hoc Sacramentum Baptismi? Et responderet affirmativè, si sic Deus illi imponeret, Emin. Card. de Lauræa, ex mente Scoti, d. disp. 15. de Baptism. num. 25. Verum quia diabolus est pater mendacii, & ejus invidia perdere nititur, quos Deus ad Cælum advocat, timendum esset de fraude, & Baptismum repetendum foret sub conditione; quod docet etiam de strigibus sagis, & aliis maleficis mulierculis, à quibus collatus foret Baptismus, eruditè Gobat d. tract. 2. à num. 683. & seqq.***

DECISIO XXXVI.

A R G U M E N T U M.

In duobus sequentibus casibus duo quærentur. An quis possit baptizare seipsum? & an Patrinus non baptizatus contrahat cognationem spiritualem? Infidelis baptizans eam non contrahit. Sed utique carnalem, si coeat cum fidei.

1. Seipsum an quis possit baptizare? Rationes quod sic.
2. Jura, & rationes quod non.
3. Patrinus non baptizatus an contrahat cognationem spiritualem?
4. Infidelis baptizans an eadem cognationem contrahat?
5. Et an cognationem carnalem si coeat cum fidei?

Non levis est disputatio, quam faciunt Theologi, an quis possit baptizare seipsum? Quapropter ad intelligentiam hujusmodi difficultatis datur casus iste. Cathecumenus bene instructus in fide, & proximè baptizandus, nocte correptus gravi cordis dolore, solus existens, & timens mori, seipsum baptizat. Quæritur, an validè? Videbatur dicendum, quod validè se baptizaverit. 1. Quia Eucharistiam quis potest sibi ministrare. Ergo & Baptismum. 2. Quia de Judæo, qui seipsum baptizavit; dicitur, quod si talis continuò decessisset, ad cælestem Patriam protinus evolasset in cap. *Debitum 4. de Baptismo*. 3. Quia ex S. Augustino *Accedente Verbo ad elementum fit Sacramentum*. Sed in nostro Casu Verbum accessit ad elementum. Ergo. 4. Tria requiruntur ad Sacramentum, Materia, forma & Intentio. Sed hic interveniunt hæc tria. Ergo. 5. Ob necessitatem Sacramenti Baptismi permixtum est baptizare etiam Paganis. Ergo multò magis sibi ipsi. 6. Si quis in necessitatis articulo non posset seipsum baptizare, esset sibi præclusa via salutis. Ergo.

His tamen, & similibus minimè obstantibus, omnes dixerunt, prædictum Cathecumenum non fuisse validè baptizatum, & idèd teneri suscipere 2. Baptismum; quia sic decissum est ab Innocentio Tertio in cit. cap. *Debitum 4. de Baptismo*, & docent Glossæ in cap. *Baptismi 32. in Verb. Necessitatis. de Consecrat. dist. 4. & in cap. Baptizandis. 98. in Verb. moliantur 1. q. 1. Emin. Card. Toletus in Summa lib. 2. cap. 16. num. 1. & eod. lib. 2. cap. 20. Summa Dian. Verb. Baptismi minister. num. 45. Et Eminen. Card. de Lauræa de Baptismo d. disp. 15. art. 3. per totum. rationes autem sunt plurimæ. 1. Quia inter ministrum Baptismi, & baptizatum requiritur personalis distinctio; nam Baptismus noster fuit figuratus in Baptismo Christi, in quo ipse non à se, sed à Joanne voluit baptizari. 2. Quia quando Christus instituit hoc Sacramentum, ostendit, debere esse distinctum ministrum à suscipiente: dixit enim: *Ite, docete omnes gentes baptizantes eos, &c.* & sic in Verbo *Ite* coexistit *Vos*, quæ est una persona: & in *ly Eos*, designatur alia distincta à præcedenti. 3. In Baptismo celebratur spiritalis generatio, de qua dicitur: *Oportet vos nasci denud.* Joan. 3. 7. Sed in carnali generatione qui gignit, est alia persona ab ea, quæ gignitur. 4. Inter patrem, & filium est semper distinctio personæ. At baptizans est pater spiritalis baptizati. Quæ omnes rationes desumuntur ex eodem cap. *Debitum 4. de Baptismo*, & eas repetunt S. Bonavent. Scotus, Alenf. & alii apud Emin. Card. de Lauræa d. art. 3. disp. 15. & influant omnes Moralistæ.*

Neque obstant argumenta contraria. Non primum, quia in Eucharistia non est confectio Sacramenti, sicut in Baptismo. Non secundum; verum est enim quod ille Judæus, si continuò decessisset, protinus ad cælestem Patriam evolasset, sed non propter

propter fidei Sacramentum: sed propter fidem Sacramenti, ut dicitur in eod. cap. *Debitum*, scilicet quia erat baptizatus Baptismo Flaminis; quo poterat baptizari, & salvari etiam Cathecumenus noster. Non tertium, neque quartum: quia procedunt, si interveniat legitimus minister distinctus à suscipiente. Non quintum, & ultimum: quia etiam in ministro infideli repræsentatur spiritualis paternitas, quæ debet esse distincta à filiatione; & deficiente quocunque ministro, dici non potest præclusa via salutis æternæ, dum per Baptismum Flaminis, & desiderium intentum Sacramenti Baptismi, cum contritione culparum, seu etiam cum sola attritione, juxta opinionem Emin. Card. de Laurea de Baptismo d. disp. 13. num. 47. à nobis relatum supra Decis. XXXVI. num. 5. Cathecumenus salvatur, quod etiam Eminentia sua docet in cit. disp. 15. art. 3.

Et quoniam Patrini suscipientes pueros de sacro fonte contrahunt cognationem, sit Casus: Turca qualificatus ad fidem conversus, adhuc tamen Cathecumenus, suscipit alienum puerum è Baptismo mali fonte. Quæritur, an contrahat spirituales cognationem? Non contrahere omnes DD. respondent per textum in cap. *In Baptismo* 100. ubi Glossa de Consecrat. dist. 4. in quo statuitur; quòd, *In Baptismo, vel in Chrismate non potest alium suscipere infiliolum ipse, qui non est baptizatus, vel confirmatus.* Unde ly Non potest infirmat omnino factum Layman cit. lib. 5. tract. 2. cap. 9. num. 2. ubi DD. cumulat. Ratio autem decisionis duplex est. Una, quod hoc impedimentum spiritualis cognationis est de Jure Ecclesiastico, cui non subjacet ille, qui non est baptizatus. Altera, quia sicut, ad carnalem cognationem inter duos contrahendam, opus est, quòd uterque ab eodem communi stipite procedat, secundum carnalem generationem ita ad spirituales generationem requiritur, etiam utriusque processio ab eodem stipite communi, scilicet Christo, secundum spirituales regenerationem per Baptismum. Maius in 4. sent. de Matrimon. Sacram. disp. 7. num. 465. Barbof. de Offic. & potest. Episc. alleg. 30. num. 34. Sanchez de Matrimon. lib. 7. disp. 60. num. 7. & 20. Rebellus de oblig. Just. part. 2. lib. 3. q. 6. num. 6. & 7. Reginaldus lib. 21. num. 157. Joan. Sancius disp. 40. num. 15. Ricciollus de Jure personar. extragremium Eccles. existens lib. 2. cap. 4. num. 3. & passim omnes Moralistæ; qui subdunt fidelem baptizantem filium infidelis non contrahere cognationem cum Patre vel Matre infideli, ex eadem ratione suprâ allegata. Et è contra infidelem baptizantem in casu necessitatis filiolum fidelis, non contrahere cognationem spirituales, ita ut si ipse postea veniat ad fidem, possit ducere in Uxorem Matrem ipsius filioli. Sanchez de Matrim. lib. 7. disp. 60. n. 11. Layman lib. 5. tract. 10. part. 4. cap. 8. n. 2. Quamvis cognatio carnalis contrahatur ab infideli etiam ante Baptismum, ratione cujus, post conversionem, nequit cum consanguinea, pariter baptizata, matrimonium inire; est enim disparatio, nam hoc impedimentum provenit à generatione naturali, quæ quidem eadem est, & remanet tam ante, quàm post conversionem ad fidem. Maius in 4. sent. de Sacram. Matrim. cit. disp. 7. num. 465.

DECISIO. XXXVII.

ARGUMENTUM.

An in Baptismo privato sit adhibendus Patrinus? & Patrinorum varia nomina, ac
Doct. Clericali Tom. 1. Lib. 1.

conditiones demonstrantur. Unus tantum, vel unus & una solummodo admittendi. Si plures? peccant, ac contrahunt cognationem. De necessitate Patrini; & Quando conjuges inter se ex hoc priventur jure petendi debiti?

SUMMARIUM.

- 1 Patrini an adhibendi in Baptismo privato? & n. 9.
- 2 Patrinorum varia nomina.
- 3 Patrini officium antiquissimum.
- 4 Patrinorum tres conditiones necessaria.
- 5 Patrinus unus tantum, vel unus & una admittendus in Baptismo.
- 6 Patrini plures si teneant infantem, Utrum omnes contrahant cognationem?
- 7 Patrinorum plurium admissio in baptismo peccaminosa.
- 8 Maritus & Uxor tenentes simul ad baptismum non contrahunt inter se cognationem spirituales.
- 9 Necessitatis in casu baptizatur sine Patrino. Qui si adsit, contrahit cognationem.
- 10 Peccatum est baptizare solemniter sine Patrino.
- 11 Pater, & Mater infantis quando licite possint esse Patrini in ejus baptismo?
- 12 Patrinus tantum dum supplentur caremonia an contrahat cognationem?
- 13 Catechismi impedimentum quid & quale sit?
- 14 An sit sublatum à Concilio Tridentino?
- 15 Catechismus in Baptismo impedit, non dirimit Matrimonium.
- 16 Pater qui levavit filium de fonte an petat debitum à secunda Uxore?
- 17 Conjuges si ambo teneant ad baptismum eundem infantem, an priventur jure petendi debitum?

Inter quæstiones principales concernentes personas Patrinorum una est; An in Baptismo privato sit adhibendus Patrinus? Pro intelligentia dicendorum circa prædictas Patrinorum personas, Primò præmittendum est: Patrinos, qui baptizandos tenent ad fontem, seu levant de fonte, variis nominibus vocari: Siquidem aliquando vocantur Fidei iussores. cap. *Vos ante. de consecr. dist. 4.* Aliquando Sponsores. Tertullian. de Baptismo. cap. 18. Aliquando Fidei Doctores S. Aug. epist. 23. Aliquando Patroni; Concil. Parisien. lib. 1. cap. 54. Aliquando Patres Iustitici; Tholosan. Synagm. Jur. Univ. part. 1. lib. 2. n. 18. Communiter tamen dicuntur Patrini, & Compadres, quia sunt patres spirituales; nam, ut ait S. Thom. 3. p. q. 67. art. 7. *Spiritualis regeneratio, quæ fit per Baptismum, assimilatur quodammodo generationi carnali. In generatione autem carnali parvulus nuper natus indiget nutrice, & Pedagogo: unde & in spirituali generatione Baptismi requiritur aliquis, qui fungatur vice nutricis, & pedagogi, informando, & instruendo eum, quasi Novitium in fide de his, quæ pertinent ad fidem & vitam Christianam.*

Secundò præmittendum: Patrini officium esse antiquissimum: nam ab initio primitivæ Ecclesiæ, in Sacramento Baptismi, Patrini adhibebantur, ut eruditè comprobant Casalius de Sac. Vet. Christian. Ritib. part. 2. cap. 5. pag. 35. & Hierolixic. Magri Verb. Baptismus pag. 71. col. 1. Hinc cum Beatus Antonius Presbyter baptizaret in carcere Marionillam, venerabilis filius ejus Celsus eam suscipiens, Pater ejus, in Baptismi gratia, factus

H

factus